

13

Προικοσύμφωνο

φ. 12^Γ-V, :13^Γ

/ Φ 9

/ [Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος ἀμήν. Καὶ τῆς ὑ / [περευλ]ογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. 1680/ἐν μηνὶ Μαρ / [τί]ου 26 συνφωνία ὑπανδρίας καὶ πρῶτον συνοικέσιο θέλου καὶ ποιοῦσιν τὰ κάτω / θεν μέρην ἡγου ὁ μαστρο Ἰωάννης Χαρχαντίλης ὁμάδιν με τὴν συνβίαν του τὴν κερά Μαρ / γαρίτα ἔχου θυγατέραν ὀνόματι Κωνσταντίνη ὅπως σὺν Θεοῦ ἁγίον νὰ πάρου / γαμβρὸν εἰς τὴν ἑαυτὴν τὸς κόρην τὸ μᾶστρο Γεώργιον υἱὸς τοῦ Ἰωάννη Χαντζῆν διὰ / ἄνδραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν κα-
θὼς ὀρίζειν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴν / καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Οὕτως τὴν ἐθέλει καὶ ὁ αὐτὸς μαστρο Γεώργης τὴν εἰρημένην / κερά Κωνσταντίνη διὰ γυναῖκα του νόμιμον καὶ εὐλογητικὴν κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς νόμους καὶ τὰ ἐξῆς: Καὶ ἐν πρώτοις τάζουν οἱ αὐτοὶ γονεῖν τῶν αὐτῶν παιδίῳ πρῶτον τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τὸς. / "Ἐπειτα εἰς ὄνομα προίκας ἀρχὴν εἰκόνα μία τὴν ἁγία Ἐνκατερίνα καὶ νὰ τὴν ἐορ / τάξουσιν εἰς τὸ ναὸν τῆς χάρης τῆς. "Ἐτερεν εἰκόνα τὸν ἅγιον Βασίλειον καὶ νὰ τὸν ἐορτάζου /-
σιν εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον τοῦ Ἀμάη εἰς τὴν ἐνορία μας. "Ἐτιν τὰ σπίτια ποὺ κά-
θουν / ται τὴν σήμερον ἡγου δύο καὶ μετὰ τις μαγαντζάδες τὸς ὅλα καθὼς εὐρίσκονται / τὰ εὐρισκόμενα ἔξω τῆς πόρτας τῆς Ἑβρακῆς /. Ἀκό / μη τὰ ἀπάνω σπίτια με
φοῦρνο καὶ μετὰ αὐλές τὸς καθὼς εὐρίσκονται. Ἀκόμα / λέγειν ὁ μαστρο Ἰωάννης καὶ ἡ
συνβίαν του ὅτιν πὼς ἐπήρασιν ἓνα παιδί θηλυκὸν / τὸ ὄνομά τῆς Ἐρήνην παιδί
τοῦ ποτὲ μαστρο Ἰωάννη Πιταρᾶ καὶ χου το διὰ τὴ ψυχὴν τ / ος καὶ ἀνεθρέ-
βουντα καὶ ἔττι λέσιν τῶν ἄνωθεν παιδιῶν τὸς ἡγου τῆς θυγατέρας τὸς / καὶ τοῦ
γαμπροῦ τὸς ὅτιν [[τ]] νὰ τοῦ δώσου ἓνα σπιτάκιν ἀπόποιο σπίτιν θέλου ἀπὸ /
αὐτὰ ποὺ τὸς τάζουν. Εἰ δὲ καὶ κάνει τὸς αὐτινῶν χρεῖα καὶ δὲν τῆς τὸ δώσουν νὰ
εἶναι κρατη / μένουν νὰ τῆς ἀγοράζουν νὰ τῆς δόνου ἄλλο σπιτάκιν. "Ἐτιν τὸς ἐδώ-
νου καὶ μπάνκον / ἓνα καὶ κασέλες πέντε καὶ σκανίον ἓνα καὶ τὰ ροῦχα ὅπου τὸς
εὐρίσκονται ὅλα / τιλάρια σεντόνια κουρτοῦνες μαξιλάρια παπλώματα μπούστους
καὶ λινὸ / φορεσιές ὅλα ὡς καθὼς τὰ ἔχου νὰ εἶναι ἐδικὰ τοῖς. "Ἐττιν καὶ μάλαμα
καὶ ἀσῆμι / ὅ,τι τὸς εὐρίσκεται ὅλο ἐδικὸν τοῖς. Ἀκόμην καὶ ἀπὸ ἄσπρα καὶ σκρίτα
ὅσαν τὸς εὔρε / θοῦ ἀποθανόντας τὸς ὅλα ἐδικὰν τὸς. Ἀκόμα τὸ ἀμπέλι ποὺ ἔχει

ἀγορά ἀπὸ / τὸ μισὲρ Τζωρτζέτον Κοντοπίδην στὰ Καλαμουριά καὶ αὐτὸν ἐδικόν
 τος. "Ἐτερον ἀμπέ / λι τὸ ἔχει ἀγορά ἀπὸ τὸν παπὰ Σταμάτην Σέρθην καὶ εἶναι ἓνα
 μὲ τὸ ἄνωθεν καὶ αὐτὸ ἐδικόν τοις. 'Ακόμην τὸ ἀμπέλιν ὅπου κρατεῖν τοῦ Μιχάλην
 Καβουράκη διὰ ρεάλ / ια δέκα πέντε ἂν τὰ δώσῃν νὰ τὰ παίρνου νὰ τοῦ δώνου τὸ
 πράμαν του, εἰ δὲ ἄς εἶ / ναι καὶ αὐτὸν ἐδικόν τος ὅπου εἶναι ἓνα μὲ τὰ πάνων.
 'Ακόμη τὰ χωράφια ποὺ ἔχουσιν / εἰς τὸν Μπάπα μαζὶν μὲ τὴν 'Ερήνην τὴν 'Ατρου-
 λίδενα καὶ αὐτὰ ἐδικὰν τοις. / 'Ακόμα τὰ χωράφια ποὺ ἔχουσιν εἰς τὸ μέρος τοῦ
 'Αγίου Πνευμάτου καὶ 'Αγίας Σοφί]ας... / αὐτὰ ἐδικὰν τοις ἐντρίτεμένα. 'Ακόμη
 τὰ χωράφια στὴν Φανερωμένην τὰ [ἔ] / χουσιν μαζὶν μὲ τὸν 'Αφεντότοπον τὸ σινιὸρ
 Τζωρτζάκη Σουμαρούπα καὶ αὐτὸς ἐντρίτεμέν(α). Τ' ἄ / νωθεν ἀντρώουνο μαστρὸ
 'Ιωάννη καὶ κερά Μαργαρίτα πὼς νὰ κάθονται μαζὶν ὅλοι / μὲ τὰ παιδιὰν τος νὰ
 ζωοτροφοῦνται μαζὶν ἕως ὅλη τος τὴν ζωὴν. Καὶ ἀνίσως καὶ εἰσὲ / καιρὸν δὲν ἐθέ-
 λασιν ταιριάζουν νὰ κάθονται μαζὶν νὰ μπορῇν ὁ μαστρον 'Ιωάννη / καὶ ἡ συνβίαν
 του νὰ καθίζουν εἰς τίμια κατοικία. Τὰ σπίτια νὰ πορεύγουνται καὶ / νὰ ἔχου τὴν
 ἀπόρεψήν τος ὅσαν τοκάρειν καὶ νὰ παίρνου καὶ ὅλα τος τὰ ἐμισὰν ἄ / πὸ τὴ νιτράδαν
 τῶν μπραμάτων ὅπου τος ἐτάζουν. Νὰ πορεύουνται ἕως τὴν ζωὴν τος / ἀντρός καὶ
 γυναῖκα καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τος καὶ τῶν ἐδυονῶν ὅλα πάλι τῶν παιδίων / τος καὶ
 νὰ μὴν ἔχουν ἐξουσία μήτε νὰ πουλήσουν μήτε νὰ χαρήσου μήτε διὰ τὴ ψυχὴν / τος
 νὰ κάμου οἱ αὐτοῖν γονέοι, παρὰ ὅτι νὰ κάθονται καὶ νὰ τρῶσιν ὡς ἄνωθεν γρά / -
 φομεν καὶ τὰ ἐξῆς. / = 'Απὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος τάζειν καὶ ὁ γαμπρὸς ἀρχὴν [[καὶ]]
 ζητᾷ νὰ ἔχῃ τὴν εὐχὴν τοῦ / ἀφέντην του Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ
 τῶν γονέων του. "Ἐπειτα τάζειν ἓνα κομμάτιν / χωράφιν ὅπου ἔχειν ἀπὸ γονικόν του
 εἰς τὰ Κάτων χωριά. 'Ακόμη ἕτερον χωράφιν / μὲ συνκιᾶς μέσαν καὶ μὲ βρύσῃν τόχε
 ἀγορά ἀπὸ τὸν Καψοχείλλη καὶ ἔχει τὸν ἓνα / μὲ τὸ ἄνωθεν. 'Ακόμα τὰ πράματα
 ὅπου ἐγόρασεν στὸ Σανκρὶν ἀπὸ κατωθιό / ἀπὸ τὸν ἀνεμόμυλο ἀπὸ τὸν 'Ιωάννη
 τὸ Γαβρὰ τὰ σύνπλια τοῦ σινιὸρ Νικολετάκη Σου / μαρούπα χωράφια τρία καὶ
 μὲ τὸ περδιγὰρι τος. 'Ακόμη ἕτερον χωράφιον ἐκεῖν / σιμὰ τόχει ἀγορά ἀπὸ τὸν
 'Ιωάννη Τζικνιᾶ. 'Ακόμην ἕτερον χωράφιν εἰς στὸν / τόπον τόχει ἀγορά ἀπὸ τὴ
 Μουλαροῦ. 'Ακόμα δύο κομμάτια χωράφια στὸ Πολύχνη / μέσα στοῦ Καφατίνην ἀγο-
 Ͼ του. 'Ακόμα εἰς τὸ 'Απάνω Σανκρὶ μιὰ κατοικία / σπίτια μὲ τὴν αὐλὴν τος
 καθὼς εὐρίσκονται. / / 'Ακόμα καὶ τὸ / ἀργαστῆρι / ποὺ ἔχουσιν / μὲ τὸ Λευτέ / ρη
 Καρατζι / ἄ στὸν ἄγην / 'Ηλία. / "Ἐτι τραπέζιν ἓνα μὲ τὰ σύρ / ματα καὶ ἓνα πᾶ-
 πλωμα μεταξωτόν. 'Ακόμην καὶ βουλωτῆριν μαλαματένον ἔ / να καὶ ἓνα δακτυλι-
 δάκιν. "Ἐτιν καὶ καρπέτα καινούρια μία καὶ ὅ,τι ὅλα του εὐρίσκου / ται ἀπὸ σιρμές
 καὶ τὰ ἐξῆς κἀνοντας καὶ κοντετζιόνε πεθερὸς καὶ πεθερὰ / καὶ γαμπρὸς ὅτιν εἰ μὲν
 καὶ οἰκονομίσην ἀφέντης ὁ Θεὸς καὶ κάμου παιδιὰ ἐκ τῆς / σαρκὸς τος νὰ εἶναι τὰ

ὅσαν τάζουν αὐτινῶν καὶ τῶν παιδίων τος. Εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν / τὸ ὀρίσῃν καὶ μεί-
νου ἄκληροιν ἥγου ἀποθάνου ἄκληροιν τὰ ὅσαν ἔταξαν νὰ / στρέφονται εἰς τοὺς
πλέα πρόξιμους ἐδικοὺς κατὰ τὴν παλαιὰ συνήθεια καὶ τὰ ἐ / ξῆς. Εἰς ὅλο τὸ παρὸν
γεγραμμένον ἔμειναν κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν / [.....] καὶ ἀλληλογί[ση... ἀ]φεντίας
ρεάλια πενήτα ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιώνεται / [προσκα]λόντας καὶ ἀξιόπιστους
μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρῶν τος.—

/ [Νι]κόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθεν—

/ —Καλλίνικος ἱερεὺς μοναχὸς Πολέμαρχος μάρτυρας ὡς ἄνωθε:—

/ —ὁ σακελλάριος Ναζίας Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης μάρτυρας

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.—

14

Πώληση

φ. 13^Γ

/ Ἐβγαλμένην

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 26/ εἰς τὸ
ἀργαστῆρι κάμου / τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν ὁ κυρ Νικόλας Βάβουλας
καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ἡ / κερά Καλὴ θυγάτηρ τοῦ τοῦ κυρ Ἰωάννη τοῦ Στεφάνου
λέγοντας ἡ αὐτὴν κερά Καλὴ τὸ πὼς νὰ ἔχῃν / καὶ νὰ τῆς εὐρίσκονται ἀπὲ γονι-
κάν τῆς δύο ἄχτια χωράφιν εἰς τὸ μέρος τῶν Σινφώνων σύν / μπλια τῆς ἀδελφῆς τοῦ
ἄνωθεν κυρ Νικόλα ἀκόμη ἄλλο ἓνα κομματάκιν ἀχτὶν ἀπὸ τῆ / ν ἀπάνω μεριά
ποὺ τὸν Ἰμπρίνια. Ἀκόμη καὶ εἰς τοῦ Κολοκυθᾶ πέρα τὸ πράμα τῆς / ἐγγγίζειν
ἀπὸ πᾶσαν δέκα τὸ ἓνα τοῦτα ὅλα τὰ ἄνωθεν χωραφάκια ἀπὸ τὴν / σήμερον ἡ αὐτὴν
κερά Καλὴ τὰ δίδειν καὶ παραδίδει τα καὶ τέλεια τὰ ξεπουλεῖ τοῦ ἄνωθεν κυρ Νι-
κόλα ο διὰ ρεάλια δύο ἦτοιν (νούμερο) 2/ καθὼς ἐσυνφωνήσασιν ἀναμε / ταζύν τος
καὶ ἐβγάλασιν καὶ τὸ βοῖβονταλίκιν τὴν ὁποία πληρωμὴν καὶ τιμὴν τῶν αὐτῶν /
πραμάτων καθομολογᾷ ἡ αὐτὴν πουλήτρα πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέντα ἀπὸ
/ τὸν ἄνωθεν ἀγοραστὴν τὸν κυρ Νικόλα καὶ κράζεται πληρωμένην καὶ ξεπληρωμέ-
νην / ὡς ἓναν ἄσπρον. Καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἐκδύνεται καὶ ἀποκδύνεται ἀπὸ τὰ αὐτὰ
πρά / ματα καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν καὶ ἐντίνεϊτα καὶ παραδίνεϊτα
εἰς τὰς χεῖρας τοῦ / αὐτοῦ ἀγοραστὴν νὰ τὰ κάμῃν ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρά-
ματα ἐδικὰν του καὶ ἀγοράν του / πουλήσειν χαρίσειν ψυχικὸν τὰ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς.
Καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ ἤθελε / εὐρεθεῖν κανεῖς νὰ τοῦ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ